

1882-06-10

bü — Å ± Á ¬ ' ¿ ¾ ¿ Á ' - 0 .

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11340>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομὴ ἵτησια πριπληρωτέα,
ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελί-
ναι δέκα. Ἐν ταῖς χωρίοις σελίναι
ἔπι τὰ Εγγραφαὶ Κυ-
βερνητικὰ καὶ Δημαρχικὰ πρὸ δύο
πέντε τὴν γραμμήν. — Αρδρα
σύνφωνα τῷ προγράμματι τῆς
ΑΛΗΘΕΙΑΣ² καταχωρίζονται
μεράν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερὶς Εβδομαδιαία.

Ἐκδότης ἡ Λεμήσου Λ. Κ. ΔΙΑΛΟΓΟΝΟΣ

Γνωστοποίησις

Αἴτουμεν συγγράμμην τοὺς κκ.
συνδρομητὰς ἡμῶν διότι ἔνεκεν τῆς
εἰς Λευκωσίαν μεταβάσεως ἡμῶν
συνεπείᾳ τῶν κατὰ τῆς «Ἀληθεί-
ας» δύο ἀλλεπαλλήλων μηνύσεων
ἐπῆλθεν ἀνωμαλία τις περὶ τὴν ἐκ-
δοτιν τῶν τελευταίων φύλλων.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΔΙΚΗ.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι καθ' ἡ-
μῶν ἐγένετο ἑτέρα καταμήνυσις
πρὸ τοῦ εἰώπιον τοῦ Ταβῆ Λευκω-
σίας ὑπὸ τοῦ Μουρτῆ ἐφένδη καὶ
τῶν ὄθωμανῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ δι-
θεν ἔξιθίσαμεν (1) τὸν Μισαμεθα-
νικὴν θρησκειαν. δημοσιεύσαντες ἐν
ἀνταποκρίτει τὸν ἡμῶν ἐκ Λευκω-
σίας παρομίαν τὸν γνωστὴν καὶ
δημάρη. Τὰς διαφόρους φάσεις καὶ
πορείας τῆς παραδόσου ταύτης ὑ-
κοθέσεως σκοπούντες νὰ περιγρά-
ψωμεν κατόπιν ἐν λέπτομερείᾳ, ἀ-
ναρέρομεν ἐνταῦθα σήμερον τὴν ἐκ
δίκαιων ταύτης ἐνώπιον τοῦ High
Court Λευκωσίας, ἐνθα ἡ Α. Ἐξ.
ὁ Μ. Ἀρμοστὴς διέταξε νὰ γεινῇ ἡ
διαδικασία. Ἀλλὰ πρὶν προσῶμεν
εἰς τὴν ἀφήησιν, δρείλορμεν ὡς ἀμε-
ρόληπτοι δημοσιογράφοι ν ἀπονε-
μιμεν δημοσίᾳ τὸν ὄφελόμενον ε-
πικόνον πρὸς τὸν δικαστὴν Κύριον
Σύγαρ ἐπὶ τῇ συνετει καὶ εὐθυκρισί-
ᾳ, μεν ἡς ἐπελάσθετο καὶ διείσήγε-
την ὑπόθετην, ἀπλεύεις ὑπρε-
μιμούμενοι καὶ εὐθυδικίαν, ἐφ' ὧ
τοις ἀποποιεῖται τὸν γενικὸν
επιδοματικὸν. Δὲν λέγομεν
ταῦτα ἀποστρεφόμενον θυμείμα-
τα, διότι βολευτόμεθα τὸν κολα-
κείμενον ὁ δικαστὴς ἐπετέλεσε τὸ
ὑ-
ψηλὸν πάτον καθόρμον μάλα δικαι-
ως καὶ αμερολήπτως καὶ τῷ ἀπο-
διόμεν τὸν ἐπιπρέποντα ἐπιτίμονον.

Τῇ δικῇ ἐγένετο τὸ παρελθόν² βα-
τιον. 22)3 Τούνιον ἐν τῷ σεραγίῳ
Λευκωσίας τὴν Ζη. μ. ὥραν εἰ-
δίβομεν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐ-
λέφουντην θέσιν τοῦ κατηγορούμε-
νου. συνήγορος ἡμῶν ἦτο ὁ διαιρη-
τος κ. Παπαγιάντης Κωνσταντίνης
δι Λευκωσίας, ἀνιδεύσαντος τὴν ἡ-

μετέραν ὑπεράσπισιν, ἐφ' ὧ καὶ δη
μοτία ἐκφράζομεν αὐτῷ τὰς ἔγκαρ-
δίους καὶ θεριὰς ἡμῶν εὐγαριστίας:
τὴν θέσιν τῶν κατηγόρων ἐλαβον ὁ
σεβάσμιος Μουρτῆ ἐφένδη καὶ ἐ-
κτὸν ἑτεροι λογάρδες ὄθωμανοι ἀντι-
προσωπεύοντες καὶ τοὺς λοεποὺς
καθ' ἡμῶν ἔξαναστάντας· ἐν τοῖς
ὅκτὼ τούτοις ὑπῆρχε καὶ εἰς ὄθω-
μανὸς ἐκ Λάρνακος καὶ ἑτερος ἐξ
ἄλλης πόλεως· ἐκαθέσθησαν οἱ κα-
τήγοροι, ἐκαθέσθησαν καὶ ἡμεῖς· ἡ
αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ πρὸ
αὐτῆς διώδρομος ἐπληρώθησαν ἀκρο-
ατηρίου ἐκ Τούρκων καὶ Ἐλλήνων.
τρεῖς ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας
παρίσταντο ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὸς
τύρων τῆς τάξεως. Ὁ δικαστὴς
ἀνέγνω τοῖς κατηγόροις τὸ διάτα-
γμα τῆς Α. Ἐξοχότος, δυνάμει
τοῦ ὅποιου ἡ μήνυσίς των ἐκ τοῦ
Ταβῆ παρεπέμφηται τῷ High Court,
καὶ μετὰ μικρὸν συζήτησιν μετα-
ξὺ τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν κατηγόρων,
εἰς εἴς αὐτῶν ἀπῆγγειλε τευρκιστὶ
τὴν κατηγορίαν, ἡτις μεθηρυηνέ-
το ἀγγλιστὶ ὑπὸ τοῦ διερμηνέως.
«Ἡ ἔκτενής τῶν ὄθωμανῶν κατηγο-
ρία, ἣν ἐλλείψει ἡ χώρου ἀπέγομεν
νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος, περιεστρέφετο κυρίως εἰς τὸ σ-
τι φρέσεις τινὲς περιεχόμεναι ἐν
ἀνταποκρίτει τὸν ἐκ Λευκωσίας δη-
μοσιεύσειτο ἐν τῷ 64 ἀριθμῷ τῆς
«Ἀληθείας» προτύθεντο νὰ ἔξυρ-
σωσι (1) διθεν τὸν διρυτὴν τῆς θρη-
σκείας τριακούνιον ἐκατολικούνιον
λαοῦ, ὅπερ ἐπινομεῖται γραμμή
μετρητὸν παρὰ τοὺς σιωμανῶν καὶ
διαμέσον καὶ μίσος (2) μεταξὺ τού-
των καὶ τῶν Κριστιανῶν κατοίκων,
κατέληγε δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅ-
τι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης
καὶ τῆς διασπολευθείσης ἡτούχιακαὶ
τάξεως ἐπρεπε κατὰ τὸ δεῖνα ἀρ-
θρον ἡ μὲν ἐρημερίς νὰ παυθῇ διὰ
παντός, ἡμεῖς δὲ νὰ καταδικασθῶ-
μεν εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποιῶν!!

Ο δικαστὴς φύτισε τοὺς κατηγό-
ρους ἀν δίχον ἑτερόν τι νὰ εἴπωσιν,
ἀποντηλάντων δὲ τούτων ὅτι μετα-
τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγόρου δὲ
δημίουν καὶ αὖτις, ταῖς εἰπεν ὅτι
μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν καὶ τῆς ὑπό-

ρασπίσεως δὲν τοῖς ἐπετρέπετο νὰ
προσθέσωσι τι ἐκτὸς ἀν ἡρωτῶντο,
καὶ τοῦτο οὐχὶ πάντες, ἀλλ' εἰς
έκ μέρους τῶν ἄλλων. Τότε ἀπηγ-
γέλη καὶ ἡ ὑπεράσπισις ἡμῶν καὶ
μετὰ δραχεῖαν καὶ αὐθὶς συζήτησιν
μεταξὺ τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν κα-
τηγόρων, προστεθούντος ἐκείνου μὲν
ν ἀποδεῖξῃ αὐτοῖς ὅτι ἡμεῖς εἶχομεν
δικασίαν, τούτων δὲ διαμαρτυρομέ-
νων καὶ ἐπικενόντων εἰς τὴν ἴδεαν
των, τὸ δικαστήριον συνέταξε καὶ
ἀπηγγειλε τὴν ἀπόρατόν του, δι' ἣς
ἐκήρυξεν ἡμᾶς ὄθωμονς τῆς προσα-
πτουμένης ἡμῖν διαρείας κατηγορίας.
«Ἡ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συνηγόρου
εἰλημνιστὶ ἀπαγγελθεῖσα καὶ ἀγγλι-
στὶ καὶ τουρκιστὶ μεθερυηνέμενη
ὑπεράσπισις ἡμῶν ἔχει κατὰ λέξιν
ὡς ἀκολούθως.

«Δὲν λυποῦμαι τόσον παριστά-
μενος ἐνώπιον τοῦ σεβαστοῦ τούτου
Δικαστηρίου ὡς κατηγορούμενος,
καθότι προορισμὸς αὐτοῦ εἴναι νὰ
ἀκούῃ οἰνόποτε παράπονον καὶ
διαλέμη δικαιοσύνην, δοσον διότι ἀ-
πέρι δινατόν νὰ πείσωσι τοὺς συμ-
πολίτας μου ὄθωμανούς ὅτι κατε-
χωρίζῃ εἰς τὸ φύλλον μου διατρι-
βὴ ἀπὸ σκοποῦ καθαπτομένη τῆς
θρησκείας αὐτῶν. Τοιούτον εὐτυχῶς
παραδειγματικαὶ ἀπὸ τῆς καταστατήσεως
δὲν ἔχουσιν ἐν Κύπρῳ. ὅπου ἡ θρη-
σκεία, τὰ ἥπη καὶ ἔθιμα αὐτῶν ὑ-
πῆρχαν πάντοτε σεβαστά. Ἐγω
δὲ διὰ πεποιθήσεως ὅτι ἀνευ πολλοῦ
τούκόπου καὶ ἐν τῷ περιπτώσεις
τοῦ λαοῦ πείση οὐχὶ μόνον τὸ σέβα-
στον τοῦ δικαστήριον, ἀλλ' ἐν-
δομούχος καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀντιδί-
κους μου ὅτι οὐχὶ μόνον πρόθετις
πρότριβλης δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἐλαχίστη
εἰς μάρτυρες μου, ἀλλ' οὐτε κατὰ νοῦν
καὶ ἐπηλέ μοι ὅτι ἡν δυνατόν νὰ
θωρηῇ τὸ τοιούτον ἀς προσθ-
ὴ κατὰ τῆς Μισαμεθανικῆς θρη-
σκείας, οὔτε θά μοι ἐπήρχετο ποτε.

«Ἡ ἀγάρευτις τῶν εὐγενῶν ἀντι-
δίκων μου περιττρέφεται περὶ τὸ
ὅτι, διατριβὴ καταχωρίζεται εἰς
τὸ φύλλον μου, περιέχουσα διῆλευ θ-
ρησκείαν κατὰ τοῦ διρυτοῦ τῆς θρη-
σκείας τοὺς, κατετάρκεται τὸν σιωμα-
νον τὴν οὐρανού πλημμονὸν καὶ ἐπί-

Διὰ πᾶσαν διῆσην ἀποθεωτέον
τῷ Συντάκτῃ Γραφεῖον εἰς Τοπο-
γραφεῖον «ΑΛΗΘΕΙΑΣ» διότι Α
γιαν Αγρινού ὑπὸ την πίκαντες
δημητρ. Χατζηπαύλου ἡμέρ. 56
Διαπιστώματα εἰσὶ παραχρηματικο
ἴσηματα. Το πρὸς οὐρανούντων ἐπὶ
σπλανκνήν, εμποτισμούντων μὲν
εἰς ιπποτρόφοντας. Ταπετοδαμῆ
ἀπηλλαγμέναι ταχινωματικού
λογικού παραπέσονται.

«Ἡ κατ' ἐμοῦ ἐκτοξευομένη κα-
τηγορία δὲν βασίζεται ἐπὶ γεγονό-
τος, δηλ. ἐπὶ ὑφεως περιεχομένης ἐν
τῷ φύλλῳ μου κατὰ τοῦ διρυτοῦ
τῆς θρησκείας των Μισαμεθ, ἀλλ'
ἐπὶ ὑποθέσεως, ἐπὶ εἰκασιῶν δὲ τη
ροιώντας τις ἐν τῇ διατριβῇ ἐκείνη ὑ-
παινιττεται τὸν θρησκευτικὸν τού-
τον ἀρχηγὸν. Ἐπὶ ποικιλῶν ὁ νόμος
ἐπαιτεῖ πράγματα παρῇ καὶ ὀρ-
μένα, καὶ οὐδόλως λαμβάνει μπ
ἀφει ὑποθέσεις καὶ εἰκασίας, τοῦτο
δὲ καὶ μόνον ἀρκεῖ ὅπως ἀπεριφθῇ
ἡ κατ' ἔμοι ἀγωγή. Ἀλλὰ θέλω ἐ-
ξετάση, Κύριε Δικαστά, ἀν καὶ αὐ-
τὴ ἡ ὑποθέσις των ἔχη λόγον ὑπάρ-
ξεως.

Λέγω λοιπὸν ὅτι οὐδένα τοιού-
τον ἔχει· διότι
1ον. Ἐν ἐκάστῳ ἐγγράφῳ υ-
πάρχει σκοπός τις, δι' ὃν γράφεται,
καὶ αἱ φράσεις ἡ αἱ λέξεις αἱ σχη-
ματίζουσαι τοῦτο ὄφελουσι σχετι-
κῶς πάντοτε νὰ ἔστατωνται. «Ἡ
διατριβὴ λοιπὸν ἡ περιέχουσα τὴν
παρομίων ἐκείνην, δι' ἣν κατηγο-
ρούμεναι, τί ἀφηγεῖτο καὶ τίς ὁ σκο-
πός της; Ἀφηγεῖτο σκηνὴν χαρτο-
ποικιτῶν, σκοπὸν δὲ εἰχε μὲν ἀπ-
στήμη τὴν προσχέν τῆς Κυριαρχί-
ας. Ερωτῶ κατὰ συμτεταγμ., Κύ-
ριε Δικαστά, ἀν χαρτοποιούσαι,
βλέποντες κρυπτάνεται τὰ βελοντά
ά των ἐρίζοντες δὲ ἀλλόλοις διότι
ὄρδης ἡ ἐστραλμένως συνέλαβε τις
ἐκ τούτου τὴν ἴδεαν ὅτι ἐτελείτο-
κλοτι, μεταχειρίζομενοι δὲ κατὰ
τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν συνίδη-
καθ' ὅλην τὴν Ανατολὴν καὶ Ευ-
ρώπην παρομίων ἐκείνην εἶχε μὲν
ἀφει θρησκείαν τηναὶ ἡ ησαν εἰς κα-
ταστασιν νὰ θεολογῶσιν, ὡς τε οἱ
παρομίας ἐκείνη νὰ ὑπο

ἢ παραλληλισμὸν αὐτῆς πόθες ἐτέ-
ρων, ἔγινετο δὲ γρῆσις τῆς παροι-
μίας ἔκσινης, πιθανὸν τότε νὰ ὑ-
πῆρχε Θάσις πόθες κατηγορίαν.
Ἄλλο ὁ ἐκ παροιμίας περιεγράμμης
ἐν διατοίχῃ, πραγματευόμενη περὶ²
γαστοτοιχιῶν ἐρζόντων διότι τι-
νὲς ἐπιτυγχώς ἐμάντευον ταύχο-
την, ἔσχημον τὸ συμπέρασμα ὅτι
αὕτη μνοφέρεσται πόθες θρησκείαν τι-
νὰ, διατελεῖ ἐν μεγιστῇ πλάνῃ, τὸ
δὲ συμπέρασμός του ἔγει ὡς Βάσιν
πᾶν ὄλλο ἢ τὴν λογικήν.

Σεν. Μολονότι η διατρίβη αὐ-
τή και ἔσυπτη εἶναι τοιαύτη ὥστε
ἡ παροιμία ἐκείνη νὰ μὴ ἀναφέρη-
ται πάρας θηρευτέον τινά, ἔσπειτα
οὐγ. γ.τον, Κύριε Δικαστά, ἡμα-
ματίλην ὅτι κακτερέχθηκοντο προστά-
τεισι οἵτις πειτώσι τοὺς συμπολί-
ταξιους διώματανούς ὅτι ὑπῆρχε προτ
βολή κατὰ τῆς θηρευτίας αὕτων,
ἔσπειτα λέγω νὰ σηματιεύτω νέαν
διατρίβην τοῦ αὐτοῦ ἀνταποκριτοῦ
μου διωματυρούμενου κατὰ τῶν κα-
κούλων τούτων προσταθειῶν καὶ
διακηρύγγητοντος ὅτι οὐδεμία ὑπῆρ-
χε προσβολὴ τῆς θηρευτίας τῶν
φίλων διώματων ἐν τῇ πρώτῃ οὐ-
τε ἀγωγῇ οὔτε ἵειᾳ ἀγωγῇ, ὑπῆρ-
χε κακτερέχθηκε ἐμοῦ τότε, ἀλλὰ τὸ μὲν οἴ-
τις προλάβθι τοὺς συμπολίτας
μου ἀπὸ τοῦ νὰ χορηγήσωσι πάττιν
εἰς εἰτηγήσεις κακούλους, τὸ δὲ
διότι ἐνέώρητα ἐμαυτὸν προτερέωλη-
μένον διότι τοιαύτη ἐξερράσθη ἵεια
ἀπλῶς, ἐκρίνα καθηκόν μου νὰ πρά-
Ξω τοῦτο. "Οστε λόγος ἀγωγῆς οὐ-
τε πρὸ τῆς δημοσιεύτεως τῆς τελευ-
ταῖας διατοιβῆς ὑπῆρχε, πολὺ δὲ
οἰλγώτερον κακτόπιν ταῦτης.

Ζον. Ἡ παροιμία αὕτη εἶναι
καὶ οὐκέτι εἰς ὅλους συεδόν τοὺς χριστι-
αννικοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης καὶ
Ἀνατολῆς, εἴναι δὲ καὶ ἀσχαιοτά-
τη. Τινὲς μὲν, ἐκ παραδόσεως θε-
ραῖς, ἀναγοντιν αὐτὴν εἰς τοὺς ἀ-
μέσως μ. Χ. πρώτους αἴνως ἡ τοι
600 περίπου ἔτη πρὸ τῆς γεννήσε-
ως τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Μωαμεθανικῆς
Θρησκείας καὶ ἀποδίδουσιν αὐτὴν
εἰς τοὺς μ. Χ. προρητεύοντας τοῖς
Ἰουδαίοις τὴν ἀλευσιν τοῦ Μεσσίου,
τινὲς δὲ θέλουσι ταύτην μεταγενε-
στέραν, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ τοῦ γύ-
γματος τῶν δύο ἔκκλησιῶν Ἀνατο-
λικῆς καὶ Δυτικῆς, καὶ ἐφαρμόζου-
σι ταύτην εἰς τοὺς Καλανᾶριτάς
οἵτινες προέλεγον τὰς Ἱροχάς, τοὺς
τειχοὺς, θανάτους βασιλέων κτλ.
Καὶ αὐτῇ λοιπὸν καθ' ἑαυτὴν ἡ πα-
ροιμία ἀγγετος πρὸς τὴν ἐν λόγῳ δι-
ατριβὴν οὐδὲν περιέχει τὸ προτβλη-
τικόν ματά θρησκεύματος τινος.
Μάρτυρας δὲ τῶν λεγομένων μου ἐ-
χω ὀλόνειρον τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀ-
νατολήν, προτεινού δὲ νῦν ἐρωτη-
σαιν οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς προτει-
στῆς τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, τῆς Κυν)-
ηγίας, ἣν μεταχειρίζομενοι τάσσον
επισυγγράψεις τὴν φραστιν αὐτὴν ἔχωστι

κατὰ διάνοιαν καὶ τὴν προσβολὴν
Οἰητικεύματος τίνος.

λέξις προφήτης σημαίνει ἐνταῦθα ἀπλῶς τὸν προλέγοντά τι, ὃντεούδεκατάτοῦτοῦνατὸν νὰ ἔραχμοσθῇ εἰς τὸν ιδρυτὴν τῆς Μωάμεθανικῆς θρησκείας, καθότι κατ’ αὐτὴν τὴν θρησκείαν ὁ ιδρυτὴς δὲν εἶναι ἀπλῶς ἄνθρωπος προλέγων τὰ συμβῆσμαν, ἀλλ’ ἀπεταλμένος παρὸς Θεοῦ, ἐφ’ ὃ καὶ ὁ γνωστὸς ἡμῖν τίτλος του εἶναι τὸ Ρεσούλ-Ιλάχ, ἢτοι ἀπόστολος Θεοῦ, τοῦ δὲπερ καθ’ ἑκάστην ἀκούμενον κηρυττόμενον ἀπὸ τῶν μιναρέδων. Οἱ ὅπαδοί του ἵστως ἀπογένουσιν αὐτῷ καὶ ἀλλα ἐπιθετα, ἀλλ’ ἀγνωστα ἡμῖν. Καὶ αὐτὴ λοιπὸν ἡ λέξις ἐν τῇ σηματίᾳ, ἣν ἔγει ἐνταῦθα, εἰς συνέν θρησκευμα δύναται νὰ ἔραχμοσθῇ.

Σον. Ἡ θρησκεία ή Χριστιανική ἀναγγωρίζει ὅτι ἁγιοί τινες ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς χρόνους πυρεψήτευσαν ἀλανθάτως γεγονότα μέλλοντα νὰ συμβῶσιν (ὅρα πρόξεις τῶν Ἀποστόλων κεφ. ια'. ἑδαφ. 27. 28. καὶ κεφ. ιγ'. ἑδαφ. 1, καὶ κεφ. ιθ'. ἑδαφ. 6. καὶ οὐα'. ἑδαφ. 9—11.) Οὐδεμία ἀραι τρανοτέρᾳ ἀπόδειξις δύναται νὰ υπάρξῃ ὅτι ἡ παροιμία αὕτη εἶναι ἀθωτάτη οὐδὲν περιέχουσα τὸ καθαπτόμενον θρησκείας τινός. Διότι ἂν ἀπέβλεπε πρὸς θρησκευμάτι, θὰ ἀπέβλεπε πρὸ παντὸς ἀλλουπρὸς τὸ Χριστιανικὸν, ὅπερ ἀναγγωρίζει προφήτας μετὰ Χαϊστὸν, καὶ κατασυνέπειαν αὐτοὶ οἱ Χριστιανοὶ δὲν θὰ μετεγειρίζοντο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν παροιμίαν προσβάλλουσαν τὴν

Κατοπιν τούτων ἔχω διὰ πεποι-
θέτεως, Κύριε Δικαστά, ὅτι οὐχὶ
μόνον τὸ Σεβαστὸν τοῦτο Δικαστή-
ριον ἐπείσθη, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀν-
τιδικοὶ ὅτι σύτε προσβολὴ ὑπάρχει
οὐτεὶς ή μέσα ἐπῆλθε μοι ποτε ὅτι ἦν
δικαστὸν τὸ τοιοῦτον νὰ θεωρηθῇ
προσβολὴ κατὰ τῆς θρησκείας αὐ-
τῶν. Τούτου τεθέντος, πᾶσα ἴσεά
διαιρέσεως καὶ σκανδάλου αἴρεται
ἔφ' ϕ καὶ θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐνδι-
ατρίψω πλειότερον περὶ τὴν ἀνά-
πτυξιν τοῦ Κυπρίανος τούτου, διό-
τι καὶ κατ' αὐτὸν τὸν ἵερον νόμου
τῶν ἀντιδικῶν πιπτούτης τῆςάρχης
πίπτει καὶ τὸ παρακολούθημα. Πα-
ρακαλῶ λοιπὸν ὅπως τὸ Δικαστή-
ριον εὑαρεστηθῇ νὰ κηρύξῃ τὴν κατ'
έμου ἀγωγὴν ὡς ἀδίκημαν καὶ ἀ-
πορίαν ταῦταν.»

Κύριε Σωτάντα της "Αληθείας"

Μετ' ἀφύγον λύπης ἔμαθον ἐκ
Φίμης ἡ ἑβεσιώθην ἐκ τοῦ 75
ἀριθ. τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος διτὶ¹¹
κατεδικάσθητε ὑπὸ τοῦ Ταῦ Λευ
κωσίας εἰς δεκαπεντάλιρον!!! πρό¹²
τιμουν διότι ἐδημοσιεύστατε ἀλλη
λογραφίαν τινὰ ἐκ Λευκωσίας

πεγίτη δὲ ἀπορίᾳ κατεσχέσθην ἐκ καθαρᾶς πηγῆς μαθὼν ὅτι τὴν Σαρεῖαν ταύτην ποιῶν ὑπέξητε, μή ἐπιτραπεῖσης ὑμῖν τῆς ἀποδεῖξεως τῆς ἀληθείας τῶν ἀγροτικῶν θέματων ἰσοδάθριος δὲ τῇ τε λόγῳ καὶ τῇ ἀπορίᾳ μου ὑπῆρξε σύμφερον καὶ ἡ ἐκπληξη μεθ' ἣς ἔμαθον ὅτι ἐτέρα κλῆσις ἐτάλη ὑμῖν πιράτοῦ ἀποδούσιν τυραννίου προπαλαιωθεῖσιν ἀπελευθερώθει τὸν ἀλληλουγραφίαν ἐκείνην ἀναφερόμενον κοινον λόγιον "πᾶς μετὰ Χριστὸν προφήτης..." ἐναγαγόν τοις ὑμᾶς τοῦ Θρησκευτικοῦ τῶν διωμανῶν ἀρχηγοῦ μετ' ἄλλων εἴ κοτιν διωμανῶν προειδὼν ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀναφέρεται [!!!!] εἰς τὸν ἱερητὴν τῆς θρησκείας αὐτῶν, ὃς μετὰ τὸν Χριστὸν ὑπάρξιντα. Καὶ περὶ μὲν τῆς πρώτης δικασικῆς ἀποφάσεως καὶ τοι δὲν δύναμαι νὰ ἔννοήσω αὐτῆν ἐν τούτοις ὅμως ἀπέχω τοῦ νὰ ἐκφέρω οιανδήποτε γνώμην διότι μὴν ἐξεπαγγέλματος νομικὸς ἡμοιοῦν κατὰ συνέπειαν νομικῶν γνώσεων ἔνδεχόμενον νὰ προσκόψω εἰς τι, ἀφίημι λοιπὸν τά τε σχόλια ὃ τὰς ἐπ' αὐτῆς κρίσεις εἰς τοὺς ἐπιτίμους νας νομικούς· ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὅμως δι' ὅ ἥδη προσκαλεῖσθε εἰς ἀπολογίαν ἐκφέρω κάγῳ τὴν ἐξῆς κρίσιν.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐνδύομαι κάγω ἐνδυμα προφήτους ἡ χωρὶς νὰ φοβῇ θῶ μήπως λεχθῆ ἢ δί’ ἐμὲ τὸ δις περίπου μαθουσάλια ἔτη με τροῦν ἢ πάγκουιν σχεδὸν ἐν τῷ ἀνατολικῷ, ἀγνοῶ δ’ ἂν μὴ ἡ ἐν τῷ δυτικῷ, ἡμισφαῖριψ τυγχάνον, ἐπ’ ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν πολύκροτον παρ’ ἡμῖν κατασάν λόγιον “πᾶς μετὰ Χριστὸν προφήτης.....” χωρὶς ἔγω νὰ φοβῇθω μήπως ἢ δί’ ἐμὲ λεχθῆ τοῦτο, προφῆτεύω δὲ τὴν ἡγεότοκος ἰδέα διὰ τὸ περὶ οὐρανὸν λόγος προσβάλλει τὸν ἰδρυτὴν τῆς τῶν θύματων θρησκείας δὲν εἶναι ἀποκύημα μοντούλμανικῆς κεφαλῆς, ἀλλ’ ἄλλου διεστραμμένου ἢ κακοθεόντος νοὸς. διότι δέχι μόνον μετὰ τὴν κατοχὴν ὅπότε ἴστότης με ταξὺ ηῶν ἢ αὐτῶν ὑπάρχει ἢ ἐ σμεν ὄμοιοπαθεῖς, ἀπειράκις ἵστως ἢ ὑπὸ ἀπείρων εορτάσιν ἢ ἐνώπιον πολλῶν μάλιστα Μωαρεθανῶν ἐ λέχθη, ἀλλὰ ἢ -ρὸ τῆς κατοχῆς ὁ πότε οὗτοι ἀπετέλουν τὸ κυριαρχοῦν σοιχεῖον, ἢ δικαίως οὐδέποτε ἐ πῆλθεν αὐτοῖς τοιαύτη τις ἰδέα, ἀν μάλιστα δὲν με ἀπαγῆ ἢ μηδέποτε, ἢ κούστα ποτε ὁδιμανοῦ ἰδίοις χεὶ λεσιν ἀφελῶς προφέροντος τοῦτο λόγου γινομένον περὶ Καζαμίου, ἀλλὰ ἢ ἥδη οἱ μᾶλλον ἀνεττυγ μένοι ἢ οἱ εὐφρονοῦν τες τῶν ὁδι μανῶν δὲν πιστεύω νὰ παραδέχωνται καθ’ ὀλοκληρίαν τὴν ἀργιγένη μητον ταύτην ὑδέων, ἥτις ἐν κακίαις συλληφθεῖσα, ἐν πονηρίαις, καὶ ηθεῖσα ἢ ἐν ἀνομίαις τεχθεῖσα δι’ οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἐτέχθη, εἰμὴ πρὸς διασπορὰν σκανδάλων ἢ διχονοῖων μεταξὺ τῶν δύο συνοίκων φυλῶν ἄλλως τε τὸ λόγιον τοῦτο ἀνέλεγετο ὑπὲρ ἀνθρώπων σκούδα ζόντων ὃ οὐχὶ παιζόντων, πράγη θὰ κατεξανίταρο καὶ ἀντῶν δια φητικὸν, παραλείπω ἀλλὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ στενοῦ τόν χρόνου βιαζόμενος, ἢ λέγω συνελόντως ὅτι τὸ λόγιον τοῦτο εἰς οὐνένα προφῆτην ἀναφέρεται ἢ πολὺ ὀλγάτερον εἰς τὸν ἰδρυτὴν τῆς μωαρεθανικῆς θρησκείας ἕστις εἰναιτίστικης νεώτερος αὐτοῦ ἐδημιούργηθη δὲ διὰ τοὺς μάγους ἢ γόητας, οἵτινες λυμαίνονται τοὺς ἀπλοῦκοὺς προλέγοντες αὐτοῖς τὴν ἀναμένουσαν αὐτοὺς τύχην, ὑπόστχονται μὲτὰν φιθυρισμὸν τινῶν λέξεων ὑπὸ πομακούνωσι κακά, ἀπ’ αὐτῶν, προφῆτεύουσι ποῦ ἢ πῶς ἢ πότε ὁ διάβολος ἐκακοποίητε τὸν ἄνθρωπον ἢ ὑπόστχονται αὐτῷ. Θεραπείαν διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ τραχύλου προσαρτήσεως φυλακτηρίων ἢ πιτακίων ἢ ἐπαγγέλλονται διὰ δύνανται ὑπὸ ἀνακαλέψιφωστ κακοποίους, ὑπὸ ἀνακαλέψιφωσι ελέπτας καὶ νὰ μαντεύσωσι ποῦ εἶναι κεκρυμμένα τὰ κλαπέντα κλ.π. κλ.π. οὐ τοι οὐδὲ μόνον ὑλικᾶς, βλάπτινοι τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ ἢ ὑθικῶς διὸ ἢ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστὸς διείπονται ἀπετρεπει μάστιγος ἀπόπειπων “οἴκετακαλονθρεπετεργατα στριμόθοις ἢ τοῖς ἐκαοιδοῖς οὐ προκολληθήσεσθε ἐκμιαθῆται ἐν αὐτοῖς” οἱ δὲ πρῶτοι χριστιανοὶ οἱ ἄγαν ἐκεῖνοι τῆς τίστεως ζηλωταὶ πρὸς περιστογέραν περιφρόνησιν τῶν ἐδημιούργων ἢ ἐπαοιδῶν τούς των ἐδημιούργων τιμανώτατα ἐκτοτε ἢ τὸ περὶ οὐρανὸν λόγος λόγιον, ὥστε εἶναι γεράτεροι τούτοι, τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς μωαρεθανικῆς θρησκείας ἐπαλατόνθη δὲ τατυνθέντων καὶ τῶν μάγων καὶ μανλοντεῖδων λέγεται ὅ ἥδη χάρων ταΐδιος καὶ διὰ τάντα προφητικῶς ἀσφαντικῶν περὶ τίνος γενητούντων ἢ γενομένου μὲν, ἔγοιτος διαμε τῶν

ΑΛΗΘΕΙΑ.

μίζω δ' οὐτὶ οὐδὲ ελάχιστον μέρος τῆς δα
πάνης ταύτης ισθάρη. Παρτὶ τρόπῳ
προσεπαθήσαιεν νὰ διεξαγάγωμεν τὴν ἔρ-
γασίαν οἰκονομικῶς ἢ ἀποτελεσματικῶς.

"Ἐν ἐτὶ ὑπολιπέται μοι νὰ εἴπω, ὅτι
δηλαδὴ τὰ περὶ ἀναδιοργανισμοῦ τῶν δι-
καστηρίων μέτρα εὑρίσκονται εἰς προκε-
χωρηκιαν στάσιν, εὐελπιστῷ δ' ὅτι μετ'
οὐ πολὺ θέλομεν λάβει τὰς περὶ τούτου
δισταγὰς τῆς Α. Μ. "Ἐν ἐτὶ τῶν μᾶλλον
σπουδαίων πέτρων ἔσται η σύνταξις ειρη-
νοδικείων ἐν τοῖς πεγαλητέροις χωρίοις.
Τὸ τοιοῦτον δὲ πεγάλως ἐκληθεὶ ἐπὸτῶν
χωρικῶν μᾶλλον νὰ παρέξῃ αὐτοῖς εὐεργε-
τήματα ὥποια ἡ οὐτοὶ προσδοκῶσι.

Δὲν θίλω ἐπασχολήσαι ὑπάρξεις ἐπὶ πλέον,
λέγω μόνον ὅτι εἴδης φάνεται η τοῦ ἐ-
τους τούτου εἰσοδία ἔσται ίση τῇ τοῦ πα-
ρελθόντος ἐλπῖω δ' ὅτι οὐτω ἡ ἔσται.

ΒΑΡΩΣΙΑ 14]26 Μαΐου 1882

Τὴν παρελθόνθη Τετάρτη, ἐπετείῳ ἡμέ-
ρᾳ τῶν γενεθλίων τῆς Σεπτῆς ἡμέραν Ἀ-
νάσσης, ἐνώπιον πολυπληθῶν θεατῶν ἀμ-
φοτέρων τῶν φύλων ἔξωθεν τῆς Ἀμμοχώ-
στου ἐγένετο τὸ προσγεγελθὲν κατὰ τὸ σό-
νηθες ἐποδρόμιον.

"Ἄν εἴ ἐφέτος οἱ ζένοι ήσαν εὐάριθμοι,
οὐχ ἡτού μεγάλη τάξις ἐπεκρύτησεν ἐ-
νεκα τοῦ χωρισμοῦ τοῦ μέρους διὰ πα-
σάλων ἡ σχοινίων.

Περὶ δὲ τὸ ἐσπέρας ἐν καταλλήλῳ μί-
ρει Βεγγαλικὰ φῶτα ἀνήφθησαν, ἡ πυρο-
τεχνήματα ἐρρίφθησαν ὑπὸ τοῦ Λάρδου
Κένεδου.

Οὐδεμία δικαιοσύνης κατὰ τὸ σύνηθες ἐπίση-
μοςύποδοχὴ ἐγένετο, ἐνεκεν ἀδιαθεσίας τοῦ
Διοικητοῦ.

"Ἀμερολήπτως διαβιβάζω πάντοτε τὰ
καθέκαστα πρὸς τὴν φίλην "Ἀλήθειαν"
ἡ σύνεπτοτέ τινα κολακείων, εὐλογος ὅμως
περίστασις σήμερον ἐδέδη μοι ν' ἀπο-εί-
μια τὸν προσήκοντα ἔπαινον πρὸς τὸν Δι-
οικητὴν ἡμῶν, ὅστις αὖτις ἐπὶ τῷ ἀκούσ-
ματι ὅτι γυνή τις διέτρεχε τὸν ἔσχατον
κύνδυνον ἐκ τοῦ κακοῦ τοκετοῦ τῆς, ἡ ἀ-
φῶν ὁ τελευτὴς τῆς παρεκάλεσε τὸν "Ἀγ-
γλον" Ιατρὸν τῆς Ἐπαρχίας Δ. Ταίλλερ
νὰ σπεύσῃ πρὸς βούθηιαν τῆς συζήνηον
του, ἡ ὁ Ιατρὸς τὸ ἀπεκοινώθη, ὀμήσως
ὁ εὐσπλαγχνος Διοικητὴς μετὰ τῆς Σε-
βαστῆς μητρός του ἐσπεύσει πρὸς τὸ οἰ-
κημα τοῦ Δόκτορος ἡ μετὰ δεούσας πα-
ρατηρήσεις ὑπεχρέωσεν αὐτὸν νὰ στεύσῃ
πεινάσσεις τῆς μητρὸς τοῦ διευθύνει μετὰ
τῆς Κυρίας τοῦ Ιατροῦ διὰ σωγροφίαν
μέχρι τῆς ἐπιτροφῆς του ἡ οὐτω ἀφ' ἐ-
νος διὰ τῆς προσπαθίας τοῦ διοικητοῦ,
ἡ ἀφ' ἐτέρου διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ικα-
νότητος τοῦ Ιατροῦ (ὅπερ δὲν ἀρνούμε-
σα) ἐσώθη ἡ δυστηχής γυνή, μήτηρ τοσων
ἄλλων ἀκόμη μικρῶν.

"Ἐκφράζω δένειν δὲ πρὸς τὸν Κύριον
Δόκτορα τὰς εὐχαριστίσεις μου, παρακα-
λῶ αὐτὸν ν' ἀναμιμνήσκηται ὅτι τὸ ἐπάγ-
γελμά του εἶναι τὸ ιερότατον ἡ χρησιμ-
τεῖτον πάντων τῶν ἐπαγγελμάτων, ἡ ὅτι
ἐν τοιαύταις δειναῖς περιστάσεσι καθηλού-
νται πράτητον ἔχει νὰ σπεύδῃ χωρίς νὰ τῷ
τῷ ἐπιβάλλωσι συλλογιζόμενος οὐς ὅποι-
ς ἀπελπιστικὴν θέσιν έφερε σήμερον τὸν

διντυχῆ σύνυγον τῆς κινδυνευσάσης, ὅταν
μετὰ δακρύων παρεκάλει αὐτὸν ἡ οὐρανοῦ
προκείτο.

ΠΑΦΟΣ τῷ 14]26 Μαΐου 1882.

Κύριε Συντάκτα τῆς, "Ἀλήθειας."

Τὴν 11]23 Μαΐου ἐλαβον χώρων τὰ
προσώπια τῆς τελετῆς τῆς Σ. ἡμέραν Ἀνάσ-
σης, ἡ πρῶτον ἐτάλησαν παρὰ τινὲν ἐνταῦ-
θα Διοικητοῦ κ. Μόρτον Κίγκ προσκλη-
τύρια πρὸς τοὺς ἀνήκοντας τῇ ὑπηρεσίᾳ
τῆς Διοικητεως ἡ μή. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέ-
ραν ἡ κούνισθησαν περὶ τὸ δειλειμὸν τύμπα-
τα τουργικὰ ἡ Ζορνέδες ἐντάξει τοῦ Καφφε-
νείου Οὐσεῖν ὄμπταση εἰς ὃν ἀνέθεσε τὴν ἐ-
πιτασίαν τῆς πομπῆς ὁ ἡμίτερος Δήμαρ-
χος Χασπίπ Εφένδης, ὅτις ἡ μετὰ τὸ
δεῖπνον παρενέθη τῇ συγγραφῇ περιεστο-
χισμένος ἐκ πολλῶν εὐϋπολήπτων ὄμογε-
νῶν τον οἵτινες παρακαθήμενοι ἐπὶ πολ-
λὴν ὥραν ἡ κούνιον πολλὰ ὄμιάφορα γερπιὰ
τουργικὰ ἄσματα.

"Ἀναπτείλαιτος δὲ τοῦ Ἡλίου τὴν 12]

24 εἰδομεν ἀπασαν τὴν ἀγορὰν μυρσινοσό-
λιστον ἡ κατὰ σπαράδην οίκιας, ἐκτὸς με-
ρικῶν κεταπτημάτων ἣν φάνεται οἱ Κύρι-
ες δὲν εἶχον γράψιν τοῦ πράγματος.

Τὴν 9ην ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας π. μ.
ήχει σοβαρὺς ὁ κώδων τῆς "Ἐκκλησίας
Ἀγίου Θεοδώρου προσκαλῶν τὸν Ἀρχι-
ερεα, Διοικητὴν ἡ δόλον τὸν πληθυσμὸν
κυμοπόλεως ἡ τὸ ἐκ τῶν χωριών σηρεν-
σαν πλῆθος, ὅπως παρευρεθῶσι ἡ ἀκρο-
ασθῶσι τὴν ὑπὲρ τῆς Σ. Ἀνάσσης κατα-
νυκτικὴν δοξολογίαν.

Μετὰ τὴν κράυσιν ταῦ κώδωνος, παρῆλ-
θον μόλις τίσσαρα λεπτὰ ἡ ίδον παρου-
σιάσθη ὑπάλληλος τις παρὰ τῇ πλατείᾳ
Καφενείου Κυριάκου, δίδων σημεῖον ὅτι ὁ
διοικητὴς ἡτο ἔτοιμος νὰ σωστευθῇ ὑπὸ
τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ περιμενόντων ὑπάλλη-
λων, ἡ ἀλλων, οἵτινες ἡ μετὰ τὸ σημεῖον
πορευθεῖσες ἐν τῇ οίκιᾳ τοῦ πρωτηγουμέ-
νου αὐτοῦ ἡ κατόπιν τοῦ Ἀστυνόμου, ἀ-
φίχθησαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρὸς ἡδη φύ-
ση ὁ ἀρχιερεὺς μετ' ὀλίγον ἀφίχθη [ἢ
ἢ Α. Π. φορῶν τὸν ἀρχιερατικόν του μα-
διναν ἡ προχειρίσεις ἵσσως ἡτελεγή ἡ δοξο-
λογία, ἡ μετὰ ταῦτα ἡ ὄσμα παρὰ τῶν
μαθητῶν ἐψάλη ὑπὲρ τῆς πολυτίμου ζω-
ῆς τῆς Σ. ἡμέραν Βασιλίσσης ἡ τοῦ οἴκου
Ἀνάσσης ἡ οὐτω μὲ ζητωκραυγὰς ἐληξεν ἡ
τελετή. Μετὰ παρέλευσι ώμιστείας ὥρας
ὅτε Δήμαρχος ἡ οἰς περὶ αὐτὸν ἡλθον εἰς
ἐπίσκεψιν τοῦ Διοικητοῦ ἡ ὁ θογγεύεις
καὶ τινες πολίται πρὸς τοὺς οὓς ἦν ἐφέ-
ρη θεού γε κατὰ τὸ σύντηρα τοῦ διοικητοῦ
ελέχθη ἐπὶ οἰκανὴν ὥραν περὶ διαφόρων
Ζητημάτων ἐπειτα ἀπῆλθον ὅλοι εἰς τὰ
ἴδια κατευχαριστημένοι.

Πλησιάζοντος δὲ τοῦ δειλειμοῦ τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν ἡ κούνιας τῶν χωριών ὁρά-
γάνων Ζορνέδης τὸ συμπάντον. ἀτινα προσεκά-
λουν τὸ πλῆθος: εἰς τὸ ἀρμόδιον μέρος
τοῦ ἐποδρομίου εἰς ὃ παρευρεθεῖσες ἐ-
θέωμεθα τὴν ἴππασιν, ἐν ἡ πρετερή οὐ
τοῦ Τζουμαλῆ ἵππος τετράκις ἡ ὁ τοῦ Α.
λήπτη ἀπαξ, ἐκ δὲ τῶν ἡμιόνων ὁ τοῦ
διοικητοῦ. Εἰς τὸ πήδημα [τὸ πηδήματα]
ἀρριψει τις νίδης Πιλάλη τρίς ἡ ἐτέρος Α.
λήπτης ἀπαξ, ἐπίσης δὲ ἡ εἰς τὸ τρέξιμον

οἱ ρηθεὶς ἄραψ Πιλάλη δις. Ταῦτα πάντα
απέληξαν εὐχαριστῶς ὅτε ὅμως πλησι-
άσαντες εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ διοικητοῦ ὅ-
πως ζητήσωμεν ὀλίγον μερὸν πρὸς κατά-
σθεσιν τῆς διψῆς μιας, ἡ κούνιας τοῦ "γι-
αστᾶ" παρά τινος φύλακος, ἐνεπλήσθημεν
καθ' εαυτοὺς ὄργης ἡ θυμοῦ.

Δοθέντος δὲ τοῦ σημείου τῆς παύσεως
ἥριστεν ἡ μελίρρητος τοῦ Ζορνέδης πουσικὴ
ἡ ὥχος τοῦ τυμπάνου, μεθ' ὧν συνωδεύ-
θησαν ὁ Δήμαρχος ἡ ὄλων τὸ πλῆθος ἐν
τῇ πόλει!

Τὴν δὲ ἐβδόμην ἡ ἡμίσειαν ὥραν μ. π.
συνῆλθον οἱ μέλλοντες νὰ πορακαθίσωσιν
ἐν τῷ δεῖπνῳ τοῦ διοικητοῦ ὑπάλληλοι ἡ
τέσσαρες ἀλλοι ἐκ τῶν εὐϋπολήπτων πο-
λιτῶν ἐλλήνων ἐκτὸς τοῦ ἀρχιερέως, διότι
τι πηγεύσιμος ἡ ἡμέρα πὰ τρίων προσειστο-
χισμένος ἐκ πολλῶν εὐϋπολήπτων ὄμογε-
νῶν τον οἵτινες παρακαθήμενοι ἐπὶ πολ-
λὴν ὥραν ἡ κούνιον πολλὰ ὄμιάφορα γερπιὰ
τουργικὰ ἄσματα.

"Ἀναπτείλαιτος δὲ τοῦ Ἡλίου τὴν 12]
24 εἰδομεν ἀπασαν τὴν ἀγορὰν μυρσινοσό-
λιστον ἡ κατὰ σπαράδην οίκιας, ἐκτὸς με-
ρικῶν κεταπτημάτων ἣν φάνεται οἱ Κύρι-
ες δὲν εἶχον γράψιν τοῦ πράγματος.

"Ησαν δὲ ἡ ἀρκεταὶ Κυρίαι ἡ Κύριοι
θεώμενοι τοὺς χορέοντας καὶ ὑκροώντας
της μουσικῆς. Οὐτως ἐληξεν ἡ τελετή.
Εύχομεθα δὲ τὸ τύμπανον ἡ ἔχορευον οἱ
πειρεγότερα!

K. K.

ΛΥΣΙΣ.

τοῦ 26 αἰνίγματος

Λαύριον, λαύρα, ἵνη.

τοῦ δὲ 27 Πόλη, ὄλη.
Μάνος λύτης ὁ ἐν Λεμησσῷ κ. Ίω. Κα-
ραγεωργιάδης ίατρός.

ΑΙΝΙΓΜΑ 28

"Ἐχω μῆκος ὡς τοῦ κρίνου,
Καὶ λευκότητα χιόνου,
Εἰς τὸν κήπουν μὲ τὰ ἄνθη,
Τρέφομ ἐν καιρῷ χειμῶνος
Καὶ τὴν ἀνοιξιν ἀκομῆ.
Πλὴν σπανίως θά με εὑρης·
Δύσκολον τὸ ὄνομά μου,
Νὰ τὸ λύτης δὲν ξενύρεις·
Φέρω ἐπὶ κεφαλῆς μοι,
Λευκὴ κόμην ὡς πριεβάτης,
Καὶ κατάλευκον χιτώνα,
Ως πάς ἐντιμος πολίτης.
"Αν τὴν κεφαλήν μοι κόψῃς,
Πνευματώδης τότε εἶμαι,

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΟΙ ΚΥΠΡΟΥ, 29) 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1882.

ΑΡΙΘ. 76

ΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΙ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ.

Περιήλθεν εἰς γυνώσιν ήμων δι ατριβή τις περὶ τῆς ἀμφιβόλου αὐ θεντικότητος τῶν ἐν Γόλγοις ἀρ χαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἢ ἀνακα λύψεων τοῦ ἄλλοτε ἐν Κύπρῳ ἀρ χαιολόγου στρατηγοῦ ἡ προξένου τῆς Ἀμερικανικῆς Ομοσπονδίας Σεσνόλα, οἱ συγγραφεῖς τῆς ὅποι ας Clarence Cook ἢ Fenardent ἐν σελίδῃ 23 ἢ 24 συκοφαντοῦσι τοὺς Λεβαντίνους ἵδια δὲ τοὺς "Ελλη νις Κυπρίους ὅτι ἐτεχνούργησαν ἡ ἐνεταφίασαν ἐν Γόλγοις τάγάλ ματα καὶ λοιπὰ ἐκεῖνα ἄτινα κατό πιν προσεποιήθησαν ὅτι ἀνεύρουν καὶ ἐπώλησαν ὡς ἀρχαῖα πρὸς τὸν Στρατηγὸν ἀπαγγένετα οὕτω καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπαγγένετα ἐν ἀ γνοίᾳ τῷ Μητροπολιτικὸν Μουσεῖον τῶν Τεχνῶν ἐν Νέᾳ Υόρκῃ, ὁ που εὑρίσκονται ἥδη τὰ κειμήλια τὰ κείνα τῆς προγονικῆς τέχνης.

They can, indeed, outwit the very devil himself, ἥτοι δύνανται ν' ἀπαγγένεται τῷ δύτι καὶ ἀντὸν τὸν διάβολον; γράφουσιν οἱ ἐν Νέᾳ Υόρκῃ εὐγενεῖς τῶν Ἐλλήνων Κυ πρίων κατήγοροι, ἐνῷ ᾧ φειλον ὡν γυνωρίζωσιν ὅτι μήτε ἡ γλυπτικὴ μήτε σχετικὴ τις πρὸς ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἀνερευθέντων τεχνουργημάτων ἄλλη τέχνη σώζεται πλέον ἐν Κύπρῳ, καὶ ὅτι τὰ ἔξοδα μόνον πρὸς ἀγοράν τῆς ὑλῆς καὶ ἐνταφιασμὸν τῶν ἀγαλμάτων εἰς Βάθος τοιοῦ τον, ἐνῷ ἀνερεύθησαν· Γόλγοις, ἥσαν καὶ εἰσιν ἀνώτερα τῶν δυνά μεων τῶν συκοφαντουμένων σημε ριῶν Κυπρίων.

Πρὸς ἀπόφευκν τοῦ ἐν Γόλγοις Ναοῦ, αὐτοὺς εκείνουν ὡς κ. Σεσνό λας κατόπιν μὲν πολλὴν ταχύτητα καὶ ἐπιτυχίαν ἀνεκάλυψε, τὸ ἐν Παρισίοις Μουσεῖον πρὸν ἔλθη ὡς Ἀμερικανὸς Πρόξενος εἰς Κύπρον εἶχεν ἀποτελεῖ τὸν Κυρίους Βο κέτ καὶ Βασιλεῖτῶν διατίμους, ὡς γνωστὸν, Γάλλους ἀρχαιολόγους, οἵτινες πολλὰ μοχθήσαντες αὐδὲν ἐπέτυχον καίτοι ἔκαμον τὰς ἀνα σκαφὰς εἰς αὐτὸν ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀ κριβῶς εἰς τὸ ὄποιον ἐπειτα ἔξηκο λούθησαν αὐτὰς ὁ Στρατηγὸς. Πλει τοι τότε ἐπεσκέψησαν ἐν Γόλγοις τὸν κ. Σεσνόλαν καὶ συγχαίροντες αὐτῷ ἐβλεπον τὰ μέρη ἀφ' ὧν ἔξηγοντο τάγάλματα, ἡ δὲ ἐν Λάρ νακτι προξενικὴ κατοικία αὐτοῦ, εἰς

ἥν μετεφέροντο αὐτὰ, κατήντα ἐπὶ πολὺ κεντρον συρροῦς ἐν τῇ ὅποια δὰ εὐρίσκετο καὶ ἐντόπιος τις δυνά μενος ὅχι τὸν διάβολον ὑπάπτηση ἀλλὰ μόνον τὴν ἀλλήθειαν νὰ κα ταγγείλῃ περὶ τῆς πλαστότητος τῶν εὐρημάτων, ἀφοῦ μάλιστα τοῦ Κυρίου Σεσνόλα ἡ ἀπροσδόκητος ἐπιτυχία εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοὺς προγονικοὺς ἡμῶν ἀλληθινοὺς θησαυροὺς οὓς κατέχει τὸ ἐν Νέᾳ Υόρκῃ Μουσεῖον τῶν τεχνῶν.

"Αντίτυπον τοῦ παρόντος φύλου σέλλεται πρὸς τοὺς συκοφάν τας, ἔτερον δὲ ὅμοιον πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἐλλάδος ἐν Νέᾳ Υόρκῃ, παρακαλούμενον ἵ μα εὐαρεστηθῆ ἡ πράξη τὸ ἔφ' ἐαυ τὸν διὰ τοὺς συκοφαντουμένους Κυπρίους ἐξ ὀνόματος τοῦ προσ βαλλομένου ὅλου Ἐλληνισμοῦ.

ηπο δυνατὸν νὰ κατασκευάσωσι τὴν σήμερον ἄγαλμα ἡ τι τοιοῦτον ὅ περ ἐπώλησαν ὡς παλαιὸν εἰς τὸν κ. Σεσνόλαν, οὗτον ἡ δραστηριό της, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ὀξύνοντα ἀνέ συραν ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοὺς προγονικοὺς ἡμῶν ἀλληθινοὺς θησαυροὺς οὓς κατέχει τὸ ἐν Νέᾳ Υόρκῃ Μουσεῖον τῶν τεχνῶν.

"Αντίτυπον τοῦ παρόντος φύλου σέλλεται πρὸς τοὺς συκοφάν τας, ἔτερον δὲ ὅμοιον πρὸς τὸν κ. Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἐλλάδος ἐν Νέᾳ Υόρκῃ, παρακαλούμενον ἵ μα εὐαρεστηθῆ ἡ πράξη τὸ ἔφ' ἐαυ τὸν διὰ τοὺς συκοφαντουμένους Κυπρίους ἐξ ὀνόματος τοῦ προσ βαλλομένου ὅλου Ἐλληνισμοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

"Η βασιλικὴ τῆς Ἰταλίας Κυ βέρνησις θέλουσα νὰ ἐκδηλώσῃ πασιφανῶς τὴν ἐντῆς εὐαρέσκει αν πρὸς τὸν ἐν Λεμηστῷ Προξε νικὸν αὐτῆς Πράκτορα ἀξιότιμον Κύριον Σωκράτη Ν. Φραγκούδην ἐπὶ ταῖς ὑπηρεσίαις αὐτοῦ, πρὸς κάλεσε τὴν ἐκδόσιν Βασιλικοῦ δια τάγματος, δι' οὗ ὁ ηγετεῖς Κύριος διωρίσθη Ἰππότης τοῦ Ἰταλι κοῦ σπέρματος μετ' ἀδείας ὅπως καὶ ηταὶ διὰ τῶν οἰκείων παρασή μων. Τοῦ Βασιλικοῦ διπλώματος προηγήθη περικοινητικὴ ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τῆς Α. Εξ. τοῦ Υπουρ γοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

"Η ἀκοὶς ἐν τοῖς μέρεσι Λάρνα κος καὶ Λευκωσίας μεθ' ὅλην τὴν καταδίωξιν, ἣν ὑπέστη, πρόσενει οὐκ οἰλγας βλάβης οὐτως εκτος τῶν κατὰ τῶν σιτηρῶν ἐπιθέσεων τῆς, καταστρέφει τὰ ἐν τοῖς κή ποις καλοκαιρινά· ἐν τῷ κατὰ τὴν Λάρνακα Κιτίω κατέστρεψεν ἀπαν ταὶς τοὺς κήπους, περιαγαγοῦσα τοὺς διστυχεῖς χωρικοὺς εἰς ἀπελ πισμόν.

"Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Α. Εξ. δὲν θέλει ἀνέλθει εἰς Ολυμπον, ἀλ λὰ θέλει διαμεινῆ ἐπὶ χρονικόν τι διαστηματα ἐν Λευκωσίᾳ ἀναμένουσα ἐκ Λονδίνου τὰς δημητίας περὶ τῶν μεταρρύθμισεων, ἃς καὶ θὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὰς προτεχεῖς

διακοπὰς τῶν δικαστηρίων.

"Ο Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερ νήσεως Συνταγματάρχης Οὐάρρεν ἀνεχώρησε τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ εἰς Ἀγγλίαν, λαβὼν τρίμηνον ἀδειαν ἀπουσίας, ὡς ἐμάθημεν.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ζυθοπωλείω τινὶ Μιχαήλ τις ἐκτῶν χωρίων Σμύρνης, δισαρεστηθεὶς μὲ τὴν φίλην του ζυθοπώλιδα Εἰρήνην κατήνεγκεν ἐπὶ τοῦ θώρακος αὐτῆς διὰ μαχαίρας διωδεκάδα ὅλην τραυ μάτων! Ό γενναιοῖς οὗτος παρεδόθη μόνος του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἡ δὲ τραυματισθεῖσα φίλη του νοσο κομείω τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐλπίζεται δ' ὅτι θὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον διότι ἐκ τῶν τραυμάτων μόνον ἐν, κατὰ τὴν ὀμολογίων τοῦ ἱατροῦ, κατηνέχθη καιρίως.

"Εἰς τὴν νέαν ἐγκύλιον πρὸστας Ἐφορίας τῶν ἐν τοῖς χωρίοις σχο λειων, ἣν ἀντὶ τοῦ αἰδεσίμου κ. Σπένσερ ὑπέγραψεν ὁ Ἀρχιγραμμα τεὺς κ. Οὐάρρεν διὰ τὸ ἀσκανδάλι στον, ἀπήντησαν ἀρνητικῶς πᾶσαι αἱ Ἐφορίαι τοῦ διαμερίσματος Λε μηστοῦ, ἀλλὰς ἐπληροφορήθημεν. Ό δὲ λόγος τῆς ἀρνήσεως ὁ κυριώ τερος εἶναι ὅτι, δὲν ἐπιθυμοῦσι ν ἀντικαταστήσωσι τὸν φυσικὸν ἐπό πτην τῆς ἐκπαίδευσεως τῶν τέ κνων των, ἣτοι τὸν πνευματικὸν αὐτῶν ἀρνητικὸν, δι' ἀλλοι ποιούσι. Επειδὴ δὲ τὸν πνευματικὸν σθη πρὸ καιροῦ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Κύπρου, ἐπικένει οὐχ ἡ τον προτείνουσα τὴν συνδομήν της ὑ πὸ τὸν ὄρον τοῦτον, ἐσμὲν ἡναγκα σμένοι πως νὰ ὑποθέσωμεν διοι θάτερον, ἣ ὅτι ἡ Διοίκησις διὰ λέ γους ἰδίους μὴ θέλουσα νὰ ὑποθη κήση τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἐλληνικοῦ σταιχείου, ἀφοῦ ἡναγκάσθη ἐπὶ τέ λοντος ἀποντα, γὰ ποιήσῃ τοῦτο, ἐθη κεν ὄρον τῆς συνθρούης, ἣν ἐγίνω σκεν ἐκ τῶν προτέρων ὡς ἀπαραιδε κτον, ἣ ὅτι θεωροῦσα ἀντικειμένους εἰς τὸ προσφίλες αὐτῇ διοικητικὸν σύστημα τοὺς στενοὺς δεσμοὺς, οὓς

